

ČESKO -
NĚMECKÉ
VÝTVARNÉ
SYMPOSIUM

**„NA HRANICI
GRENZNAH“**

DEUTSCH -
TSCHECHISCHES
KÜNSTLER-
SYMPOSIUM

Katalog	Katalog
des	druhého
zweiten	ročníku
Deutsch -	Česko -
Tschechischen	Německého
Künstler-	Výtvarného
symposiums	Symposia

„GRENZNAH-NA HRANICI“

gewidmet	věnovaného
dem Phänomen	fenoménu
der Wildnis	divočiny

2010

V roce 2010 si Národní park Bavorský les připomněl 40. výročí od svého založení. Jeho vznik měl především podpořit zaostalé hospodářství regionu, kterému se blahobyt ve zbytku Bavorska do té doby spíše vyhýbal. Ochrana přírody a ponechání bývalých intenzivně využívaných hospodářských lesů bez zásahu se prosadila až postupem času. Místní tehdy při pohledu na silné kmeny ponechané v lese mluvili o úmyslném rozkladu peněz a výsměchu práci jejich předků.

Přirozený vývoj lesa připomíná svou rychlostí stavbu gotických katedrál. Proto je myšlenka opětovného vzniku divočiny nemyslitelná bez podpory několika generací. Tummelplatz byl dříve základnou lesních dělníků, 40 let později slouží jako útočiště lidí inspirujících se vzácnou estetikou divokého lesa.

foto: Radek Květoň

Im Jahre 2010 feierte Nationalpark Bayerischer Wald 40 Jahre seit seiner Entstehung. Seine Gründung sollte damals vor allem die rückständige Wirtschaft einer Region, welche der Aufschwung im restlichen Bayern nicht erreicht hat, stützen. Naturschutz und das Belassen früher intensiv bewirtschafteter Wälder ohne menschliche Eingriffe setzte sich erst im Laufe der Zeit durch. Die Einheimischen sprachen damals beim Anblick mächtiger Stämme, die im Wald liegen geblieben sind, von einer absichtlichen Verwesung von Geld und einem Hohngelächter an die Arbeit ihrer Vorfahren.

Eine ungestörte Waldentwicklung erinnert mit ihrer Geschwindigkeit an den Bau gotischer Dome. Eine Wiedergeburt der Wildnis ist daher ohne die Unterstützung mehrerer Generationen undenkbar. Früher war der Tummelplatz ein Stützpunkt für Waldarbeiter, 40 Jahre später dient er als Rückzugsort für Menschen, die sich von der seltenen Ästhetik des wilden Waldes inspirieren lassen.

les v blížkosti Tummelplatz - Wald in der Nähe vom Tummelplatz

„NA HRANICI - GRENZNAH“

Zatímco divočina se rozprostírala všude okolo, hranice byla přítomná v mnoha podobách spíše symbolicky. Takřka neustále se o slovo hlásila hranice jazyková, způsobující zpočátku nezvyklé používání angličtiny jako dorozumívacího jazyka mezi účastníky, nebo ještě méně přirozeného tlumočení. Důkaz ztráty smíšené kultury na česko-německé hranici v půl století budování Železné opony nebo všeobjímající globalizace?

Při pohledu z nedaleké skalní vyhlídky se na sousedním hřebenu vynoří pásma vesnic. Jejich blízkost si vynucuje uvědomění ostré hranice mezi divočinou – bezzásahovou oblastí a kulturní krajinou – lidskými sídly. Hlavní evropské rozvodí je další linií nenápadně protínající místní lesy.

Své vlastní hranice si každý našel při osamocených toulkách či dokonce bloudění okolními divokými lesy – jak daleko musím jít, abych je dokázal uchopit? A konečně byl i dostatek jídla, teplý čaj, kachlová kamna, materiál a velké zastřešené prostory jasnou hranicí při osobním prožitku nespoutané přírody.

Während sich die Wildnis überall in der Umgebung erstreckte, war die Grenze in vielen Formen nur symbolisch vorhanden. Fast immer meldete sich die Sprachgrenze zu Worte. Die Verständigung war anfangs nur dank des ungewöhnlichen Gebrauchs des Englischen, oder sogar des Dolmetschens möglich. Ist dies ein Beweis des Verlustes einer gemischten Kultur an der deutsch-tschechischen Grenze nach 40 Jahren des Eisernen Vorhanges oder der allumfassenden Globalisierung?

Beim Blick von dem nahe gelegenen Felsen erscheint hinter dem nächsten Tal eine Kette von Dörfern. Ihre Nähe erzwingt das Bewusstsein der scharfen Grenze zwischen der Wildnis des Nationalparks und der Kulturlandschaft. Die Wasserscheide Donau- Elbe ist eine weitere Linie, die hiesige Wälder unscheinbar durchschneidet.

Seine eigenen Grenzen fand jeder selbst beim einsamen Durchstreifen (oder sogar sich Verlieren) in den umliegenden wilden Wäldern – Wie weit muss ich gehen, bis ich sie begreife? Schließlich stellten die Vorzüge der Hütte: die Kachelöfen, warmer Tee, Material und große überdachte Räume eine Grenze der ungestörten persönlichen Wahrnehmung der wilden Natur dar.

Přechod česko-německé hranice - Überquerung der deutsch-tschechischen Grenze

SYMPOSIUM

Sraz účastníků byl v Modravě na české straně Šumavy a po přenocování ve stanech se ráno vyrazilo pěšky na Tummelplatz. Během putování provázeného občasným deštěm, prošli účastníci místy intenzivní těžby dřeva – bojištěm s kůrovcem, starými zalesněnými holosečemi až do jádrového bezzásahové území bývalého hraničního pásma. Dozvěděli se podrobnosti o zdejší krajině, její historii, vývoji a věcném tématu kůrovce a bezzásahovosti. Mezi Březníkem a Luzným jsme procházeli několik hodin tzv. “šedým lesem” - porosty horských smrčín, které podlehly na velké souvislé ploše kůrovcovému napadení. Přirozená obnova v nich probíhá díky drsnému podnebí velmi pomalu. V tomto neobvyklém prostředí jsme se věnovali prvním vědomým pozorovacím cvičením, zaměřeným na vnímání detailu různými smysly. Tato cvičení využila jedinečného materiálu pomalu se rozkládajícího mrtvého dřeva - hlavní složky zdejších lesů, které jsou díky němu neprostupnější a divočejší.

Náš cíl, lesovna Tummelplatz (1100 m.n.m.), před několika desetiletími křižovatka několika lesních svážnic, tradiční shromaždiště při pastvě mladého dobytka a oblíbené místo lidových slavností na konci pastevní sezóny. Po čtyřiceti letech od doby založení Národního parku Bavorský se lesovna stala prakticky nevyužívanou odlehlou chatou (bez vodovodu a elektřiny) na křižovatce nepříliš frekventovaných turistických tras. Bezprostřední okolí chaty je jedinečné, nová generace stromů nevysázená člověkem prorůstá místy neprostupnou změti ležícího dřeva polomů a je protnutá sotva rozeznatelnými zarůstajícími lesními cestami. Bohatství vizuálních vjemů odpovídá stupni neprostupnosti lesa.

Po úvodních poznávacích dnech byl vyhrazen týden na samotnou tvorbu. Limitujícím faktorem nadále zůstávalo počasí a denní světlo. Každý z účastníků pracoval s jemu blízkým médiem, ať už to byla fotografie, kresba, malba akrylem či olejem v plenéru i na chatě, vytváření objektů z přírodních materiálů, experimenty s fotografickým papírem. Na místě vznikla i funkční camera obscura. Inspiraci výtvarníci hledali v okolí Tummelplatz a někteří z nich tvořili i v plenéru, zatímco chata se stala útočištěm s ateliérem i zásobárnou potravin.

Slavnostním ukončením celé akce, a zároveň jedinou možností jak shlédnout díla mladých umělců přímo na místě vzniku, byla vernisáž pod širým nebem. Objekty, obrazy i fotografie byly instalovány na louce, v lese i v bývalé lesovně. Zatímco poměr účastníků byl nevyrovnaný - dva Němci mezi sedmi Čechy, mezi návštěvníky vernisáže jasně převládli Němci. Česko - německý charakter akce považujeme za velmi důležitý. Pevně proto věříme, že v létě 2011 se na Tummelplatzu sjede početně vyrovnaná skupina českých a německých studentů umění.

Na dohled od místa konání ve skanzenu Finsterau vzdáleném několik hodin chůze se v září představily práce umělců veřejnosti. Kvůli náročnému či nemožnému transportu nebyla vystavena všechna díla, některá zůstala na místě vzniku, aby v průběhu let splýnula vlivem živlů (a kolemjdoucích) s okolním prostředím.

Druhá výstava se konala v Centru Bavaria Bohemia v Schönsee (nedaleko Rozvadova). V prostorách bývalého pivovaru zde funguje kulturní instituce mající za cíl opětovné propojení a rozvoj česko - německé kultury.

P. Gruber při práci - bei der Arbeit

zavěšení Vlajkového objektu S. Pfeffela - Aufhängen des Fahnenobjekts

fotografie z vernisáže - Fotos aus der Vernissage

Treffpunkt der Teilnehmer war in Modrava in Böhmen. Nach einer Übernachtung in Zelten sind sie zu Fuß Richtung Tummelplatz aufgebrochen. Während der Wanderung, die von Regenschauern begleitet wurde, kamen die Teilnehmer durch Stellen von intensiven Holzeinschlags – einer gewissen Kampfzone mit dem Borkenkäfer, durch alte aufgeforstete Kahlschläge bis in die Naturzone des ehemals verbotenen Grenzgebiets. Sie haben Näheres über die hiesige Landschaft, ihre Geschichte, Entwicklung und das ewige Thema des Borkenkäfers und des Waldmanagements erfahren. Zwischen Pürstling (Březník) und Lusen wanderten wir mehrere Stunden durch den sog. „grauen Wald“ – Bestände der Bergfichtenwälder, die auf großer zusammenhängender Fläche in Folge von Borkenkäferkalamität abgestorben sind. Die natürliche Verjüngung verläuft hier wegen des rauen Klimas nur sehr langsam. In dieser ungewöhnlichen Umgebung haben wir uns den ersten bewussten Beobachtungsübungen gewidmet. Dabei konzentrierten wir uns auf die Wahrnehmung mit unterschiedlichen Sinnen. Diese Übungen beschäftigten sich mit dem einmaligen Material von Totholz, das sehr langsam zerfällt und somit einen wichtigen Bestandteil der hiesigen Wälder bildet, die deswegen undurchdringlicher und wilder sind.

Unser Ziel war das ehemalige Forsthaus Tummelplatz (1100 m), vor einigen Jahrzehnten eine Kreuzung von mehreren Holzwegen, traditioneller Sammelort der Jungbullen bei der Waldweide. Am Ende der Weidesaison war es ein beliebter Platz von Volksfesten. 40 Jahre nach der Gründung des Nationalparks wurde es zu einer kaum genutzten abgeschiedenen Hütte ohne Strom und Fließwasser. Die unmittelbare Umgebung des Hauses ist einmalig. Eine neue Generation der vom Menschen nicht gepflanzten Bäume wächst durch undurchdringlichen Verhau der liegenden Stämme. Die Wälder sind mit kaum erkennbaren, zuwachsenden Forststraßen durchzogen. Der Reichtum an visuellen Wahrnehmungen entspricht der Undurchdringlichkeit des Waldes.

Nach der einführenden „Lernphase“ war eine Woche der künstlerischen Arbeit gewidmet. Limitierend blieb weiterhin das Wetter und das Tageslicht. Jeder Teilnehmer arbeitete mit seiner eigenen Technik. Das Spektrum reichte von der Fotografie über Zeichnung, Akryl- oder Ölmalerei, Arbeit mit den Naturmaterialien bis zu Experimenten mit Fotopapier. Vor Ort entstand auch eine funktionierende Camera Obscura. Auf Inspirationssuche gingen die jungen Künstler in die Umgebung, während das Haus zum Rückzugsort, Atelier und Speicher geworden ist.

Ein festlicher Abschluss der Veranstaltung und zugleich die einzige Möglichkeit die Werke vor Ort zu besichtigen war die Freiluftvernissage. Die Objekte, Bilder und Fotografien wurden an der Wiese, im Wald und auch im Forsthaus installiert. Zur Vernissage kamen im Bezug auf die Abgeschiedenheit des Ortes überraschend viele Besucher. Bei den Teilnehmern war der Anteil nicht gerade ausgeglichen – zwei Deutsche und sieben Tschechen, dagegen hatten deutsche Besucher bei der Vernissage klar Überhand. Der deutsch – tschechische Charakter der Veranstaltung ist uns sehr wichtig. Deshalb hoffen wir, dass sich im Sommer 2011 eine ausgewogene Gruppe deutscher und tschechischer Kunststudenten findet.

Erste Ausstellung stellte die Werke den Besuchern des Freilichtmuseums Finsterau vor. Der Tummelplatz ist von hier in einigen Wanderstunden zu erreichen. Einige Werke sind an ihrem Entstehungsort geblieben, um an Stelle des kaum möglichen Transports im Laufe der Jahre durch den Einfluss der Elemente und Vorbeigehender mit der Umwelt zu verschmelzen.

Die Zweite Ausstellung fand im Centrum Bavaria Bohemia in Schönsee/Oberpfalz statt. In ehemaligen Brauerei funktioniert eine Kulturinstitution mit dem Ziel die deutsch - tschechische Kultur erneut zu verbinden und entwickeln.

KATEŘINA SUDOLSKÁ

Pokus o koexistenci dvou odlišných populací, kdy jedna je pevně zakořeněná a druhá visí ve vzduchu..

Nezaměnitelný ráz krajiny ve mně zanechával celou škálu pocitů, od klidu, ticha a smíření, po nervozitu, napětí a strach ze samoty. Ztracena v lese jsem si uvědomila, jak moc jsem se jako holka z města, i když nevelkého, odcizila divoké přírodě. Ve velkém lese člověka přepadne jeho malost. Což se odrazilo v mé tvorbě nejistotou, roztěkaností a neschopností pobrat téma v celé jeho šíři. Mám pocit, že jsem plně nevyužila prostor, který mi byl k dispozici.

SPOLČENÍ - VERSCHWÖRUNG

Das Versuch von friedlicher Koexistenz zweier unterschiedlicher Populationen, eine fest verwurzelt, die andere hängt in der Luft..

Die unverwechselbare Landschaftsform hinterließ in mir eine ganze Bandbreite von Gefühlen - angefangen mit Ruhe, Stille und Versöhnung bis zur Nervosität, Spannung und Angst vor der Einsamkeit. Als ich mich im Wald verlor, wurde mir klar, wie sehr ich mich als Mädchen aus der Stadt (obwohl keiner großen) der wilden Natur entfremdete. In einem großen Wald überfällt den Menschen seine Kleinlichkeit. Als Unsicherheit, Unaufmerksamkeit und Unfähigkeit das Thema in seiner ganzen Breite zu bearbeiten wirkte sich das auf meine Arbeit aus. Ich habe das Gefühl, dass ich den Raum der mir zur Verfügung gestellt wurde, nicht vollkommen genutzt habe.

detail »
Detail

instalace na vernisáži, pohled z dálky
Das Werk bei der Vernisage, Weitblick ◀

CHRISTINA FRANK

Řemeslo a tradice - vlastní kreativní výroba
s jednoduchým náčiním, přírodou podněceno,
doplněno a podpořeno, z ní sestávající,
bez ní nemyslitelné a nemožné.

PŘÍRODA jako DOMOV

„In‘d Hoiba geh“, „Hoiban“, „Hoiba zupfa“
(dolnobavorsky „chodit na borůvky“) má v mé rodině
dlouhou tradici, patří k mým zážitkům z dětství, stejně
tak jako je tomu u mé matky a babičky, která se svými
13 dětmi trávila celé léto v lese sběrem hub, brusinek
a právě i borůvek. K tomu patří dříve i dnes modré prsty
i pusa a kbelík plný tmavě modrého lesního pokladu...

...a zde mé celé tělo zanechávající stopu.
Otisk, výraz ženské radosti z volného bytí v přírodě
je současně Hommage Yvesu Kleinovi, který nechával
ženy vykonávat stejný akt s modrou malířskou barvou.

Je to i řemeslo:
1,5 hodiny sbírat borůvky (a nejíst je při tom)

Rozmačkat je a natřít se jimi(záda za pomoci)

Převalit se a umýt se (ve studeném potoce)

Sníst zbytek borůvek(!!!)

SEBEOTISK - SELBSTDRUCK

Handwerk und Tradition - Selbstgemachtes Kreatives
mit einfachem Werkzeug, von Natur angeregt, ergänzt
und unterstützt, aus ihr bestehend, ohne sie undenkbar
und unmöglich.

NATUR als ZUHAUSE.

„In‘d Hoiba geh“, „Hoiban“, „Hoiba zupfa“
(Heidelbeeren pflücken) hat in meiner Familie lange
Tradition, gehört zu meiner Kindheitserinnerung,
sowie zu der meiner Mutter und Großmutter, die mit
ihren 13 Kindern ganze Sommer im Wald zubrachte
mit Pilzesammeln, Prausbeer‘ und eben „Hoiba
zupfa“. Dazu gehören nach wie vor blaue Finger,
ein blauer Mund und eimervoll des dunkelrot-blauen
Waldschatzes....

....hier nun mein ganzer Körper, der eine Spur
hinterlässt.
Ein Abdruck, der Ausdruck weiblicher Freude am freien
Sein in der Natur ist und gleichzeitig eine Hommage
an Yves Klein, der Frauen mit blauer Kunstfarbe
den gleichen Akt vollziehen liess.

So ist dies auch Handwerk:
1,5 Stunden Hoiba zupfa (und sie nicht essen)

Hoiba zerquetschen und sich damit einreiben
(den Rücken mit Hilfe)

sich rollen und sich waschen (im kalten Bach)

die übrigen Hoiba essen (!!!)

SIMON PFEFFEL

VLAJKOVÝ OBJEKT

Ve své práci se zabývám jak samotným procesem vzniku tak i materiálem, který používám. Rozhodující roli při tom hraje nadlidská velikost. Tvary, které při mých „vlajkových objektech“ vznikají mají vyprávět o hravosti nesené větrem, zároveň mají něco oblého, vyhloubeného a tím podobného jeskyni či úkrytu. Jde zde více o pocit určité odloučenosti/uzavřenosti celé práce, o pocit, že je možné se v této práci cítit bezpečně, než o vytvoření jednoduchého tvaru.

FAHNENOBJEKT

Simon Pfeffel setzt sich in seiner Arbeit mit dem Arbeitsprozess/Entstehungsprozess an sich und dem zu benutzendem Material auseinander. Auch die übermenschliche Größe ist dabei ausschlaggebend. Die Formen, die dabei bei seinen „Fahnenobjekten“ entstehen, sollen vom spielerischen, vom Wind getragenen, erzählen und haben sehr oft etwas rundes, ausgehöhltes, gleich einer Höhle oder eines Unterschlupfes. Es geht dabei vielmehr um das Gefühl einer gewissen Geschlossenheit/Abgeschlossenheit in der Arbeit selbst und das Gefühl, man könnte sich in dieser Arbeit geborgen fühlen, als um das Erschaffen einer simplen Form.

PETR GRUBER

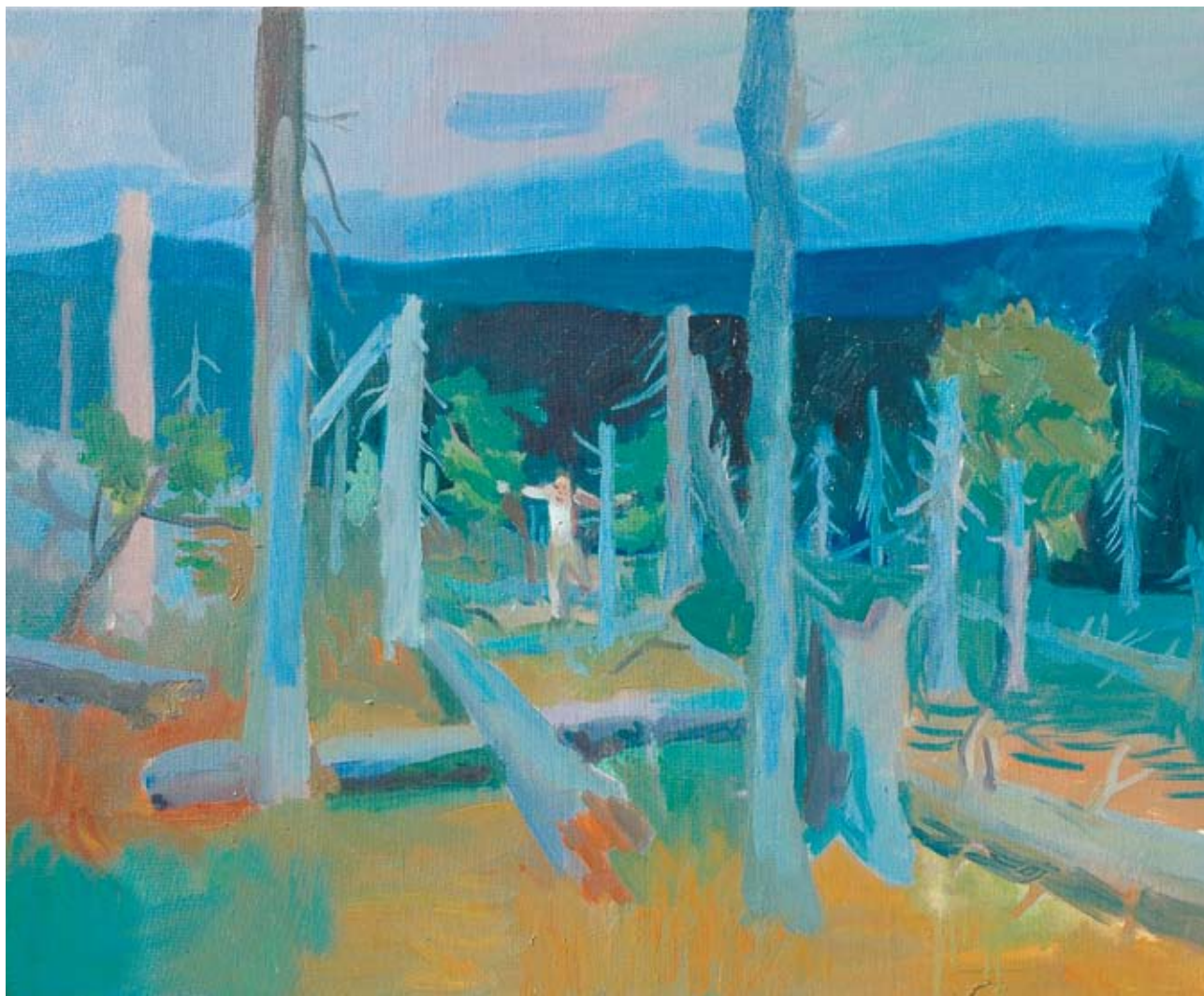
„Hlava v batohu“ akvarel
„Kopf im Rucksack“ Aquarell

MRTVÉ LESY

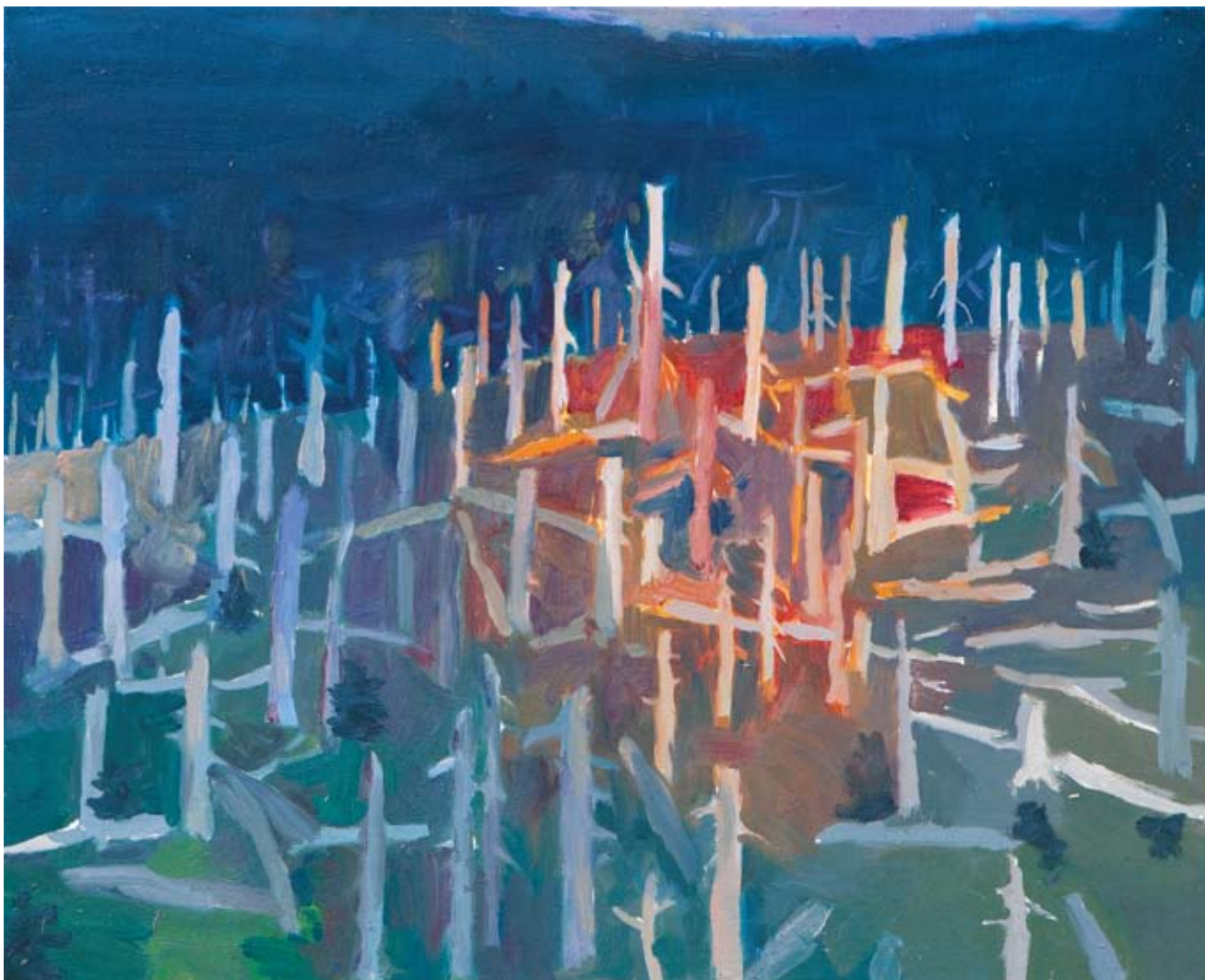
Snažil jsem se malbou zachytit dojmy z místa, ve kterém jsem se ocital. Zaujaly mne mrtvé lesy, šedé pahýly marně toporně stojící, dožívající svůj život, než ulehnu do tmavého borůvčí. Temně modré mraky zacelující azurovou modř. Lehký vítr rozfoukávající oranžové traviny ozářené sluncem. Vytvořil jsem jakési krajinné nálady, ve kterých však hledám aktuální pravdu. Nevím, jestli se mi to povedlo, možná jsem se měl více věnovat poznání krajiny, vcítit se do ní, možná by byly malby více prožité.

Pracoval jsem také na portrétu lesního zátiší s namodralou jedlí, kterou jsem našel v lese. Na jednom obraze je člověk ztracen uprostřed divokého lesa, jakoby se odpoutal od bezpečí, programu a silněji vnímal krajinu kolem.

Rád bych se také zmínil o skupince aquarelů, na kterých je zobrazen člověk nesoucí svou hlavu na zádech v batohu. Vnímací ústrojí člověka není na svém místě, něco není v pořádku. Postava jde lesem avšak ocitá se v lese? Vidí jeho zeleno hnědé barvy? Cítí vůni rašeliny? Stává se z něj kůl, zkamenělina, které je zabráněno prožívat život.

„Hledání cesty“ olejomalba
„Weg suchen“ Ölgemälde

„Poslední světlo“ olejomalba
„Leztes Licht“ Ölgemälde

TOTE WÄLDER

Ich bemühte mich durch die Malerei die Eindrücke vom Ort, an dem ich mich befand, festzuhalten. Ich wurde von den toten Wäldern eingenommen, graue Stümpfe, vergeblich steif stehend, ihren Leben beendend, bevor sie sich in die dunklen Heidelbeeren legen. Dunkelblaue Wolken verschleierten das Azurblau. Leichter Wind der orangefarbene, von der Sonne durchleuchtete, Gräser auseinanderweht. Ich schuf gewisse landschaftliche Stimmungen in denen ich eine aktuelle Wahrheit suche. Ich weiß nicht ob es mir gelungen ist, vielleicht sollte ich mehr die Landschaft kennenlernen, sich mehr einfühlen, vielleicht wären dann die Malereien mehr durchlebt.

Ich arbeitete auch an einem Waldstilleben mit einer bläulichen Tanne, die ich im Wald gefunden habe. Auf einem Bild ist ein Mensch mitten in einem wilden Wald verloren, so als ob er sich von der Sicherheit, dem Programm loslöste und stärker die Landschaft um sich wahrnahmte.

Kurz würde ich auch gerne eine Gruppe Aquarelle erwähnen, auf denen ein Mensch, der sein Kopf im Rucksack auf dem Rücken trägt, abgebildet ist. Das Wahrnehmungsorgan des Menschen ist nicht an seiner Stelle, etwas ist nicht in Ordnung. Die Gestalt geht durch den Wald, aber findet sie in den Wald? Sieht sie seine grün - braunen Farben? Riecht sie den Duft des Torfs? Er wird zu einem Stock, Versteinerung, die daran gehindert ist, das Leben zu erleben.

„Portrét namodralé Jedle“ olejomalba
„Porträt einer bläulichen Tanne“ Ölgemälde

TOMÁŠ ČERNÝ

SMRKÁČI

Na začátku symposia jsem se hodně toulal krajinou. Ztratil se. Báł se. Brodil se travou. Balancoval po padlých kmenech. Vnímal jsem barvy. Poslouchal jsem déšť. Našel jsem klid.

Z jedné potulky jsem si přinesl zajímavě tvarovanou větev a napadlo mne vytvořit řadu bytostí - loutek zpodobňujících atmosféru temného lesa. Pokroucené pahýly kývající se ve větru - neobyčejné větve připevněné v těžišti k tělům bytostí. Dál jsem jen hledal a sbíral materiál, vyráběl spoje z hřebíků a smontovával loutky. Některé jsem upevnil ke stromům venku, jiné putovaly z půdy lesovny na výstavu.

FICHTENMÄNNLEIN

Am Anfang von Symposium streifte ich viel herum in der Landschaft. Ich habe mich verloren. Hatte Angst. Kämpfte mich durch Gras. Balancierte über gefallene Stämme. Ich nahm die Farben wahr. Ich hörte dem Regen zu. Ich fand Ruhe.

Aus einer dieser Wanderungen brachte ich einen interessant geformten Ast mit und kam so auf die Idee eine Reihe von Geschöpfen zu bauen - Marionetten welche die Atmosphäre des dunklen Waldes ausdrücken würden. Vertrackte Stümpfe - die im Wind baumeln - ungewöhnliche Äste am Schwerpunkt an den Körpern der Gestalten gefestigt. Weiter habe ich nur Material gesucht und gesammelt. Einige hängte ich an Bäume draußen, andere Pilgerten vom Dachboden zu den Ausstellungen.

OLGA ALIA KRULIŠOVÁ

Na česko-německém pomezí poznala jsem ducha místa.
Historie se změnila v mýtus, sen je cestou k poznání,
v něm je minulost na dosah.
Ti jenž sní v přítomnosti formují budoucnost. A tak vše
splynulo v jedno. Hranice neexistují.

ŠUMAVA - BÖHMERWALD

Im deutsch - tschechischen Grenzgebiet lernte ich
den Geist des Ortes kennen. Die Geschichte wandelte
zum Mythos, der Traum ist der Weg zur Erkenntnis,
in ihm ist die Vergangenheit greifbar.
Die in der Gegenwart träumenden gestalten
die Zukunft. So verwächst alles zusammen
in ein Ganzes. Die Grenzen existieren nicht.

„Z lesa“ instalace na vernisáži
„Aus dem Wald“ installiert bei der Vernissage

„Gabreta Silva“ instalace na vernisáži »
„Gabreta Silva“ installiert bei der Vernissage

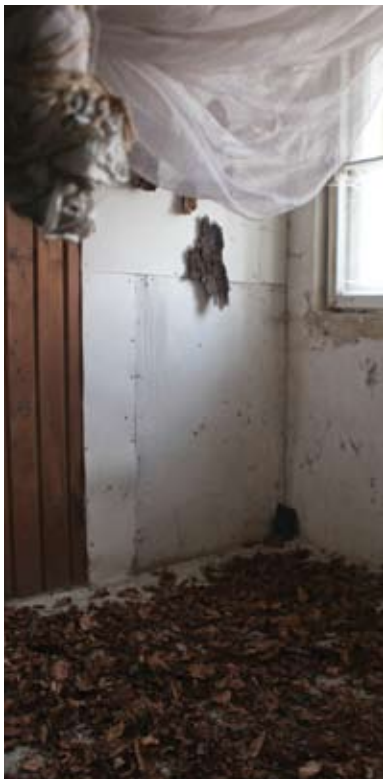

RADEK KVĚTOŇ

„Lesní pokojík“ je snahou o lidskou interpretaci lesního prostředí v interiéru, postaveného uprostřed lesního parku. Prostor bývalé toalety na Tummelplatz (jako místo setkávání) posloužil k instalaci - interpretaci lesního prostoru. Ten však není snahou o realistickou kopii lesního prostředí, ale je zde vystaven fragmentálně - poněkud „lidsky“, z jakýchsi úlomků lesa - materiálu z blízkého okolí lesní mýtiny, na níž tento bývalý hostinec stojí.

Lesní fragmenty jsou doplněné otisky na fotopapíru (24x18 cm, 9x13 cm). Jde o otisky kmenů pod kůrou padlých stromů, komorní téměř nic nezobrazující otisky potoka a otisky mraveniště a houby. Instalaci doplňuje několik kreseb reagujících na přírodní estetiku strukturální tvorby kůrovců a dalších dřevokazných brouků (z pohledu lesa asi člověk nejiným broukem jest). Finální kolorovaná kresba tuší - „Duch lesa“ - je poděkováním lesu.

dva pohledy do „Lesního pokoje“
zwei Einblicke in die „Waldkammer“

choroš rostoucí na umyvadle,
větvíčka tekoucí z vodovodu
Baumpilz wächst in der Spüle,
Zweig fließt aus dem Wasserhahn

LESNÍ POKOJÍK - WALDKAMMER

Die „Waldkammer“ ist eine Bemühung um eine menschliche Interpretation des Waldes in einem Interieur, der mitten im Waldpark gebaut wurde. Der Raum der ehemaligen Toilette am Tummelplatz (als ein Begegnungsort) diente der Installation und Interpretation. Es ist aber keine Bemühung um eine realistische Kopie des Waldes, sondern es ist fragmentalisch -irgendwie menschlich - aufgebaut aus Bruchteilen des Waldes - Material aus der nahen Umgebung der Waldwiese, auf der dieser ehemaliger Forsthaus steht.

Die Waldfragmente sind mit Fotopapierabdrücken (24x18cm, 9x13cm) ergänzt. Es geht dabei um Abdrücke der Stämme unter der Rinde der gefallenen Bäume, stille beinahe nichts darstellende Abdrücke eines Baches und Abdrücke eines Ameisenhaufens und eines Pilzes. Die Installation ergänzen einige Zeichnungen, reagierend auf die Naturästhetik der Strukturarbeit der Borkenkäfer und anderer Holzkäfer (aus dem Sicht des Waldes wäre Mensch auch nur ein Käfer). Die kolorierte Tuschzeichnung „Waldgeist“ ist eine Danksagung an den Wald.

otisky potoka na moskytiére
Abdrücke eines Baches am Moskitonetz

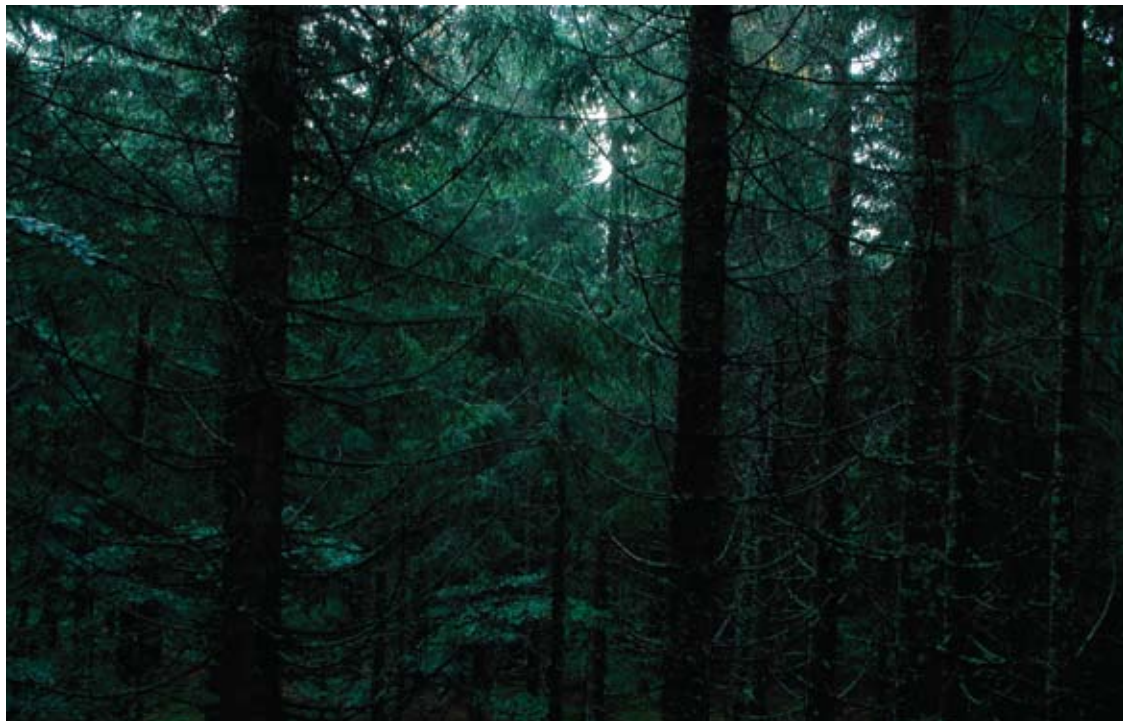

„Duch lesa“
„Waldgeist“

KVĚTOŇ

KAREL KUNC

Mou hlavní činností byla procesivní instalace. Na níž jsem si nechal v květnu svařit pět kovových konstrukcí o rozměrech: 90x45x25cm. Těchto pět načerno natřených segmentů jsem nainstaloval do řady za sebou. Na každou konstrukci jsem vypnul sítku a tyto sítky posypával na každé konstrukci zvlášť moukou, solí, cukrem, škrobem a cementem. Následně jsem tyto hmoty poléval vodou a znovu posypával. To vše jsem dělal z důvodů jakýchsi vizuálních experimentů, pozorujícíce měnící se labilní struktury.

Již během prvních dní jsem se rozhodl použít kovové segmenty z instalace k výrobě mobilních laviček pro dva, k čemuž rozměry vybízely. Za použití několika odřezků prken nalezených ve stodole jsem vždy za pomoci dvou hřebíků zhotovil jednoduché objekty, na nichž se dá sedět. Tyto objekty jsem rozmístil u okolních turistických cest tak, aby mohly návštěvníkům posloužit k sezení. Nejprve jsem se nechal lákat krásou některých míst a osazoval jsem lavičky zprvu nevhodně, posléze jsem se snažil vybírat místa praktická, účelu laviček přirozenější. Ačkoli jsem se snažil objekty laviček umisťovat citlivěji, jsem rád, že je může uživatel posunout.

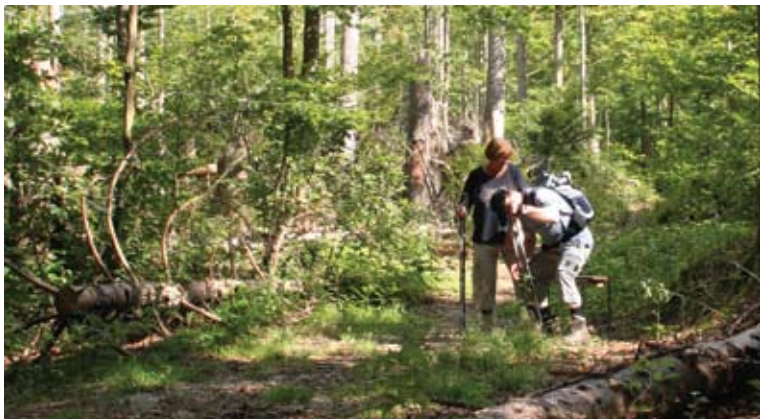
BEZ NÁZVU - NAMENLOS

Meine Hauptarbeit war eine prozessive Installation. Hierfür ließ ich im Mai fünf Stahlgerüste (90x45x25cm) zusammenschweißen. Diese fünf schwarz angestrichenen Segmente installierte ich in einer Reihe hintereinander. An jede Konstruktion spannte ich ein Netz. An diese Netze streute ich einzeln Mehl, Salz, Zucker, Stärke und Zement. Dann goss ich diese Masse mit Wasser durch und streute wieder. All das machte ich mit dem Ziel von gewissen visuellen Experimenten, die labilen sich verändernden Strukturen beobachtend.

Schon während der ersten Tage entschied ich die Stahlgerüste aus der Installation zur Herstellung von übertragbaren Bänken für zwei Personen, denn hierzu haben mich die Maße aufgefordert. Unter Gebrauch von einigen restlichen Brettern die ich in der Scheune gefunden habe fertigte ich mit Hilfe von zwei Nägeln einfache Objekte auf welchen man sitzen kann. Diese Objekte platzierte ich entlang der umliegenden Wanderwege, so dass sie den Wanderern zum Ausruhen dienen könnten. Zuerst ließ ich mich von der Schönheit einiger Stellen verführen und stellte die Bänke unpraktisch auf, danach versuchte ich natürlichere, für Bänke bessere Plätze zu wählen. Auch wenn ich bemüht war die Bänke sensibler zu platzieren, bin ich froh, dass sie der Ruhende verschieben kann.

průběh vizuálního experimentu
Visualexperimentprozess

Simultáně s těmito instalacemi jsem pracoval na cyklu automatických kreseb. Tyto kresby jsem vytvářel tužkou. Šlo o abstraktní zaplňování formátu Ao. Nešlo mi ale o zobrazování viděné reality, spíše o meditace místem pralesa ovlivňované. Některé z kreseb začaly vznikat venku. Pro jejich prezentaci jsem se rozhodl vystavit je obráceně tj. kresbou na spod, kdy v nízkém reliéfu negativně proryté a profrotované šrafury více vynikl jemný kresebný záznam.

Gleichzeitig arbeitete ich an einem Zyklus von automatischen Zeichnungen. Ich schuf sie mit Bleistift, es ging um abstraktes Verfüllen des Formats Ao. Die Zeichnungen waren sowohl von der gleichzeitigen Installation als auch vom Aufenthalt im Urwald beeinflusst. Es ging mir nicht um die Darstellung der beobachteten Realität, vielmehr um meditative Auseinandersetzung mit der Stelle. Für die Präsentation entschloss ich mich sie umgedreht, d.h. mit der Zeichnung nach unten, auszustellen. Im niedrigen Relief der negativ durchgedrückten Schraffur kam die zeichnerische Aufnahme mehr zum Vorschein.

detail struktury
Strukturdetail

automatické kresby, instalace na vernisáži
automatische Zeichnungen, installiert bei der Vernissage

EVA JAROŇOVÁ

POHÁDKY Z LESA

Příběhy - nepřiběhy z lesa na pomezí smyslu a nesmyslu. Text a obrázek tvoří celek, přičemž výsledný dojem, obraz, který si představíme po vstřebání obou informací je někde mezi nimi.

Roztomilá a lehce přiblblá směs pohádek, televizních seriálů, filosofie a pornofilmů ze šumavského lesa.

MÄRCHEN AUS DEM WALDE

Geschichten-Ungeschichten aus dem Walde im Grenzbereich von Sinn und Unsinn. Der Text und Bild bilden ein Ganzes und der schließliche Eindruck, Bild, den wir uns nach der Wahrnehmung beider Information vorstellen, liegt irgendwo dazwischen.

Niedliche und leicht dämliche Mischung aus Märchen, TV-Serien, Philosophie und Pornofilmen aus dem Bayerischen Wald.

texty z plátén - Texte aus den Bildern:

„Forma a druh nebyly podstatné, neboť život lze prožít v nejrůznější podobě. Gestalt und Art waren nicht entscheidend, da man das Leben in unterschiedlichster Form durchleben kann.“

„Až budu velká, budu paní doktorka a budu ošetřovat nebohá zvířátka. Wenn ich groß bin, werde ich Ärztin und heile unschuldige Tiere.“

„Jejda!“ »
„Oh Gott!“

Jejda ! Oh Gott !

ALEŠ LOZIAK

Krajina bez přítomnosti člověka je pro mne místem pro vnímání a kontemplaci. „Camera obscura“ umístěná na Tummelplatzu představuje další úroveň vnímání krajiny. Realitu v ní zobrazenou či vnímanou jinými smysly (v případě, že přestaneme používat zrak),

lze chápat jako „black-box“ – Flusserovsky pojatý fotografický aparát, jehož vnitřní procesy jsou nám skryty a neznámé.

pohled dovnitř Black Boxu - projekce obrazu okolí
Blick hinein in den Black Box - Projektion der Umgebung

BLACK BOX

Eine menschenleere Landschaft ist für mich ein Ort der Wahrnehmung und Besinnung. Die am Tummelplatz platzierte „Camera Obscura“ stellt eine weitere Ebene der Landschaftswahrnehmung dar. Die in ihr abgebildete, odere durch andere Sinne

(wenn wir die Augen verschließen) wahrgenommene Realität, kann man als „black - box“ verstehen - ein nach Flusser konstruiertes Fotoaparat, dessen innere Prozesse uns verschlossen und unbekannt sind.

umístění na vernisáži
Platzierung bei der Vernissage

14. 7. 2009

11. 8. 2010

Michala Dašková
Čekání na Medvěda - Warten auf den Bären

Během jednoho roku se okolí Tummelplatzu příliš nezmění. Lidské vnímání času je mnohem rychlejší než zdejší přírodní procesy. Přesto jsme přesvědčeni, že zdroje inspirace v okolních lesích nebudou vyčerpány.

Während eines Jahres verändert sich die Umgebung um Tummelplatz nur kaum. Die menschliche Wahrnehmung der Zeit ist viel schneller als die natürlichen Prozesse vor Ort. Trotzdem sind wir überzeugt, dass die umliegenden Wälder als Inspirationsquellen nicht ausgeschöpft werden können.

Markéta Prášková
Cizopasník - Der Parasit

11. 8. 2010

14. 7. 2009

symposium podpořili:
das Symposium unterstützen:

za poskytnutí výstavních prostor děkujeme:
für die Ausstellungenräume danken wir:

Symposium bylo pořádáno:
Das Symposium wurde veranstaltet von:

**Nationalpark
Bayerischer Wald**

symposium by se nemohlo uskutečnit bez velkorysé podpory:
Das Symposium wurde ermöglicht durch die großzügige Unterstützung von:

**DEUTSCH-TSCHECHISCHER
ZUKUNFTSFONDS
ČESKO-NĚMECKÝ
FOND BUDOUCNOSTI**

katalog výtvarného sympozia
v Bavorském lese
„Na Hranici - Grenznah“
věnovaného fenoménu divočiny
uspořádaného mezi 2. a 12. srpnem 2010
grafická úprava: Tomáš Černý
fotografie na obálce: Radek Květoň
fotografie v katalogu: Aleš Loziak, Radek Květoň,
Eliška Vaňková, Herbert Pöhl
organizace a texty: Pavel Storch, Tomáš Černý
záštita projektu: Lukas Laux
tisk: Dragon Press, Klatovy
náklad: 90 ks

Katalog des Künstlersymposiums
im Bayerischen Wald
„Grenznah - Na Hranici“
gewidmet dem Phänomen der Wildnis
Veranstaltet von 2. bis 12. August 2010
Grafische Gestaltung: Tomáš Černý
Titelfoto: Radek Květoň
Fotos: Aleš Loziak, Radek Květoň,
Eliška Vaňková, Herbert Pöhl
Organisation und Text: Pavel Storch, Tomáš Černý
Projektbetreuung: Lukas Laux
Druck: Dragon Press, Klatovy
Auflage: 90 Stk.

